

halottunk sok fáradsága és nemes küzdelme, mert Isten ezekért már itt a földön gazdag jutalomban részesítette. Gyermekai jók voltak, akikben sok öröme és gyönyörúsége telhetett. Unokáiban, sőt dédunokáiban is gyönyörködhetett. Családjá előkelő helyet vivott ki a társadalomban, ahol közbecsülés és köztisztelet vette körül. Nagy csapásoktól Isten megőrizte, koporsókra nem kellett a családás könnyeit hullatnia. Egyházában pedig a legelső helyet érdemelte ki. Sőt még halálában is jót tett vele az isteni gondviselés, amidőn rövid néhány napi szenvedés után magához szólította. Mert az ő állandóan munkálni és dolgozni szerető természetére az lett volna a legnagyobb megpróbáltatás, ha betegen és tehetetlenül sokáig kellett volna fekélnie. Ime így áldotta és így jutalmazta Isten e földön a bölcs asszonyt, ki házáat és egyházát építette.

Azonban a mi keresztény hitünk túlvilágit e földi lét szűk határain s ott az örökkévalóság térein látjuk a boldog lelkek társaságában, honnan kifogyhatatlan szeretettel tekint mindazokra, akiket e földön szeretett s ahol az igaz bíró kezéből elveszi megérdemelt jutalmát.

Ebben a hitben könnyes szemmel, de hívő, bizó és Isten akaratán megnyugvó lélekkel bocsátunk utolsó útra. Isten veled! Amen.

Vári Albert.

Tartsafalvi
Dr. Pálffy Ferenc.
(1876—1938).

A Tartsafalvi Pálffy-család egyházfenntartó történelmi családjaink közé tartozott és tartozik. Édesatyja Tartsafalvi Dr. Pálffy Ferenc Udvarhelymegyének főügyésze nagyevű ügyvéd volt, kit erős jogi tudása mellett mélyebb egyházi szellem, vallásos műveltség jellemzett. Része volt ebben annak, hogy, amint egy kartársa feljegyzéséből olvastam, a teológiai tudományok elsajátításával egy időben a kolozsvári jogakadémián a jogi képzettséget is megszerezte. E széles látkörrel, nemes lelkesedéssel munkált egyházi életünkben, aminek maradandó jele a székelyudvarhelyi egyházközségünk alapvető nagy munkája s meghatóan szép jele ennek az is, hogy társadalmilag oly előkelő otthonuk az udvarhelykörüi unitárius papságnak találkozó helye volt.

Ilyen légkörben növekedett fel a most elhunyt Dr. Pálffy Ferenc, kin ez a családi vonás egész életén át gyönyörűségesen gyű-

mölcsőzött. A szülői nevek: édesapja Tartsafalvi Dr. Pálffy Ferenc és édesanyja Ábránfalvi Ugron Borbára — lelke és szelleme a tudás és műveltség előkelő erejével acélozták minden irányban Ferencet, ki négy fiu testvére között az elsőszülött volt s mint ilyen a korán elhunyt édesapa helyett kisebb testvéreinek a nagyműveltségű özvegy édesanya mellett irányítója lett.

Tartsafalvi Dr. Pálffy Ferenc született 1876 jan. 31-én Székelyudvarhelyen, s az ottani gimnázium elvégzése után a budapesti egyetem jogi karára ment, hol nemsokára az egyetemi ifjuság egyik vezetője, majd elnöke lett. Az egyetem elvégzése után Kisküküllő vármegyében, Erzsébetvároson ügyvédjelölt volt Dr. Issekutz Győző szintén nagynevű jogász s a magyar parlament alelnökénél. 1903 júniusában letette az ügyvédi vizsgát s Dicsőszentmártonban ügyvédi irodát nyitott és ugyanazon év július 2-án Szegeden házasságot kötött sz. nyiraljai Vén András leányával Ilonkával, kivel 35 éven át a leggyöngédebb, a legboldogabb házaseletet élte. Frigyük boldogságát egyetlen gyermekük Rózsika aranyozta meg Dr. Heinrich Arthurral kötött frigyével.

Dr. Pálffy Ferencnek vasszorgalma, jogi tudása, nagy olvasottsága, széles látóköre volt eleme és fegyvere. E felkészültségével az életnek sok nagy harcát harcolta meg. Jogási tekintélye az egész vonalon elismert volt. Egyik jó nevű ügyvéd barátom mondotta, hogy 32 éven át évenként többször álltak szemben, de mindannyiszor olyan jogi érveléssel lépett fel, hogy fölényrel győzött a vitás kérdésekben. A nagy jogászt ott láttuk minden egyházi kérdés tárgyalásánál. A dicsőszentmártoni egyházköztség keblbi tanácsának elein választott s 1909 évtől kezdve, mint egyházi tanácsos melegen érdeklődő tagja és egyik irányítója volt. Amilyen munkás volt az egyházköztségben, épen olyan nagy érdeklődéssel szolgálta az egyházkört és egyetemes egyházunkat, melyekkel szemben az utolsó két évben, mint felügyelő gondnok nemcsak nagyobb jogokat szerzett, hanem mélyebb kötelességérzettel viseltetett minden reábizottakban. Ben és kün egyaránt munkált. Dicsőszentmárton városi közügyeinek zászlós munkása volt, a vármegyei és társadalmi ügyek, vallási egyesületek és közügyek világos tudást, jótékony szívet, tüzfényű lelket vesztettek benne... Meghalt Kolozsvárt 1938. június 17-én. Drága emlékéért mi barátai és tisztelői hiven őrizzük gyászoló bús özvegyével, gyermekeivel és testvéreivel együtt. Virágos sirhant alatt nyugszik a dicsőszentmártoni köztemetőben. Hálás szeretet és béke lengjen sirja felett!

Gvidó Béla.

Deésfalvi
Pataky Sándor.
(1869—1938.)

A történelmi családok szép sorozatához tartozik a deésfalvai Pataky-család is, melyből annyi jeles egyházfentartó névvel találkozunk. Ennek az ősi családnak elődei Aranyosszéken s különösen Küküllővármegyében töltöttek be előkelő helyet. Pár évszázadon Küküllővármegyében egyházi, községi és vármegyei ügyekben, minden társadalmi kérdésben ott találjuk a Patakyakat faji és unitárius egyházi jellegzettel. Ősi tekintélyes birtokaik Deésfalván és Csapón voltak. D. Pataky Sándor Magyarsáron örökölt birtokot, mely birtoknak az alapját az édesanyai rész alkotta.

Magyarsáron 1869 jul. 28-án született Pataky Sándor. Szülei voltak D. Pataky László és Sombori Sombori Krisztina, kik már a szülői házban megadták azt az előkelő életnevelést, mellyel fiok oly hasznos tagjává vált a családnak, a társadalomnak és az unitárius egyháznak. Az édesapa 50 éven át volt előbb fungens, később tiszteletbeli felügyelő gondnoka a küküllői egyházkörnek. A felügyelőgondnoki állást előbb fia Ifjabb D. Pataky László a két cikluson át volt képviselő s az ő halála után D. Pataky Sándor örökölte a közbizalom egyhangú választása alapján.

Ez a szép sorozat is mutatja a Patakyak vallásos lelkületét, unitárius értékes jellemvonását.

Sándor a Küküllővármegyében élő D. Patakyaknak utolsó férfitagja volt. A gimnáziumi alsóbb osztályokat a marosvásárhelyi ref. gimnáziumban, a felsőbb osztályokat a kolozsvári főgimnáziumunkban végezte, hol érettségit tett. Majd a kolozsvári egyetemen a jogi szakot végezve 1890 évben Medgyesen a 2-ik huszároknál katonászkodott, majd az év második felében az ulánusoknál Galiciában. Az előkelő katonai élet után 1892-ben a nagy Bethlen Gábor, a két Küküllővármegye főispánja Hosszuaszóra közigazgatási gyakornoknak nevezte ki. 1895 évben Dicsőszentmártonban lett szolgabíró. 1897 évben feleségül vette Gál Etelka polgári iskolai tanárnőt, egy csikmegyei régi törzsszékely család leányát, kivel 43 évet élt boldog házasságban. Boldogságukat fokozta egyetlen leányuk Etelka, a jeles festőművésznő Gidófalvi István dobokai birtokos felesége. 1900 évben a vármegye dicsőszentmártoni főszolgabírónak választotta. E vezetői állást 1918 decemberéig példaszerűen töltötte be. Azóta dicsőszentmártoni otthon